

MĚSTSKÁ ČÁST
PRAHA-LIBUŠ

Almanach k oslavám 90 let

od založení školy ve dnech 9.-13. května 2023

Základní škola Meteorologická

Harmonogram oslav 90 let od založení školy

9. 5. 2023 [úterý]

8:00–18:00 Den otevřených dveří s průvodci
[škola vyzdobena tematicky k výročí oslav]

10. 5. 2023 [středa]

8:00–18:00 Den otevřených dveří s průvodci
[škola vyzdobena tematicky k výročí oslav]

11. 5. 2023 [čtvrtek]

8:00–14:00 Den otevřených dveří s průvodci
[škola vyzdobena tematicky k výročí oslav]
14:00–18:00 Den otevřených dveří [aktivní prezentace žáků]

12. 5. 2023 [pátek]

8:00–16:00 Den otevřených dveří s průvodci
[škola vyzdobena tematicky k výročí oslav]
16:00–18:00 Slavnostní akademie
[ceremoniál s vystoupením žáků ZŠ Meteorologická]
18:00–23:00 Taneční bál [vstup dobrovolný]

13. 5. 2023 [sobota]

9:00–17:00 Sportovní den pro všechny generace [vstup zdarma]
17:00–18:30 Budo festival – ukázka bojových umění –
Karate-Do, Iaidó, Kendó, Tai-chi
[s vystoupením žáků ZŠ Meteorologická] [vstup zdarma]

Almanach k oslavám 90 let

Vážení návštěvníci jubilejních oslav 90 let založení školy v Libuši. Touto drobnou publikací chceme vzpomenout na uplynulá léta libušského vzdělávání a pomocí několika střípků sepsaných vzpomínek ukázat školu z pohledu současných i bývalých žáků, učitelů i ředitelů. Klasicky zpracovanou historii školy přinesla již brožura z roku 2013 k 80 letému výročí. Připomínáme ji na www.zsmeteo.cz, kde najdete i tento almanach, ale především mnoho dalších zpráv, zejména o aktuálním dění ve škole.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě oslav. V nevelkém rozsahu almanachu bohužel nebylo ani zdaleka možné zachytit vše, co by zasluhovalo a zmínit všechny, kteří si to zaslouží. Důležité je zde proto připomenout kroniku školy, která je vedena nepře-

tržitě od roku 1933 a která podrobně zobrazuje nejen historii místního vzdělání. Jisté věrně zachytí i výročí a vše důležité kolem příprav a průběhu oslav.

Dovolte mi poděkovat těm, kteří přispěli, často anonymně, svou radou či názorem při tvorbě almanachu a zvláště pak těm, kteří jsou jmenováni na místech autorů. Podělit se o své vzpomínky, představy, práce a fotografie v krátkém čase příprav, znamenalo udělat něco navíc. Doufám, že výsledek vás potěší a připomene vám i vaše nejmilejší vzpomínky na školu.

Vážení čtenáři, užijte si oslavu libušské školy – i kdyby jen s odstupem času s touto brožurou.

Matěj Kadlec, bývalý žák ZŠ Meteorologická

Takto vypadala oslava otevření právě dostavené školy po 15 hod. dne 21. srpna 1933 ze schodů u hlavního vchodu z pohledu slavnostního řečníka, starosty Františka Tylingera, který uvítal hosty i školního inspektora Ferdinanda Černého, jež v hodinové řeči ocenil a vyzdvihl význam školy, za což byl odměněn hlučným potleskem. V levé straně fotografie vidíte část májky. Více fotografií z oslav najdete právě v předchozí brožuře.

Pár slov úvodem

Milí přátelé ZŠ Meteorologická, zaměstnanci, žáci a jejich rodiče, absolventi, hrdí občané MČ Praha–Libuš,

od posledního kulatého jubilea uplynulo další desetiletí a dnes je to již 90 let, co v naší škole zazněl poprvé dětský smích, první vyjmenovaná slova, násobilka...

Když se rozhodovalo o založení školy v roce 1930, obec Libuš měla 1087 obyvatel. Škola se otevírala v roce 1933 za slavnostních fanfár v neděli 20. srpna a jedním ze vzkazů pro budoucí obyvatele byla věta: „Škola — chloubou obce“. V prvním roce měla škola celkem 131 žáků v pěti třídách.

Jak šel čas, tak se naše společnost, školství i škola vyvíjela s dobou a dnes má škola již kolem 730 žáků ve dvaatřiceti třídách a její celková kapacita je 1000 žáků.

Poslední desetiletí existence školy by se dalo nazvat dobou turbulentní. Tak jako všechny školy v ČR, tak i naše škola statečně, a nutno říci, že i úspěšně, čelila výzvám nevídaného rázu. Dočasně uzavření a distanční forma výuky v době pandemie COVID-19 [2020–2021], příliv válečných uprchlíků z Ukrajiny z přetrvávajícího konfliktu s Ruskem [2022] nebo zajištění atraktivního a kvalitního výchovně-vzdělávacího procesu při 35% počtu žáků s odlišným mateřským jazykem [současnost], to jsou jevy, které naši školou rezonují i dnes.

I přes tato úskalí se povedlo školu modernizovat a rozvíjet ve spolupráci se zřizovatelem. Důkazem je například nová elektroinstalace, nová střecha na původní (nestarší) budově školy, zrekonstruované sociální zařízení v celé škole, postavení venkovní učebny,

pořízení IT zařízení pro mobilní učebny, kapacitní školy stavebními úpravami, modernizace školní jídelny, kotelny a jiné...

Po stránce pedagogické škola rovněž nezažala. Povedlo se udržet výběr z programu Amos a Montessori, ba co více, rozvinout program Montessori, který je na škole od 90. let 20. století. Podařilo se i zakotvit stabilně nabídku dvou přípravných tříd, nabídnout atraktivní školní vzdělávací program postavený na kvalitních pedagogických zaměstnancích, znatelně zvýšit úroveň IT kompetencí jak u žáků, tak u zaměstnanců a vytvořit velmi efektivní Školní poradenské pracoviště s unikátní účastí dvou školních psychologů.

Výrazným počinem republikového významu bylo zavedení výuky východního bojového umění Karate-Do v rámci třetí hodiny tělesné výchovy, které bylo mimo jiné významným pilířem primární prevence.

Po komunitní stránce nejde nezmínit renesanci spolupráce školy s rodiči v rámci komunitních a charitativních akcí, která je podpořena úžasným nasazením členů Spolku přátel ZŠ Meteo.

Řídit školu s takovou tradicí je velká zodpovědnost a čest každého ředitele, a tady bych rád navázal na svého předchůdce, pana ředitele Běleckého a jeho myšlenku, že škola by měla být místem trvalého udržování a předkládání morálních hodnot a učení se vzájemnému soužití.

Domnívám se, že pokud je každý absolvent naší školy kromě toho, že je všeobecně vzdělaný, posílený ve svých silných stránkách a s osvojenou strategií způsobu učení aplikovatelnou v dalším studiu, primárně slušným člověkem, je to cenný výsledek kvalitní spolupráce školy, rodičů a zřizovatele.

Doufám, že škola bude pokračovat v plnění svých vizí v souladu se svými tradicemi a její pověst se ponese i v budoucnu v dobrém světle kvalitního výchovně-vzdělávacího procesu jako doposud a předávání takových lidských hodnot, jakým je vzájemný respekt, úcta a porozumění.

Hrdí občané MČ Praha-Libuš, často absolventi ZŠ Meteorologická, si přece „Školu – chloubu obce“ zaslouží.

S úctou
Mgr. Jaroslav Kulík

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Jaroslav Kulík', with a stylized flourish at the end.

Letecký pohled na školu od východu. I přes rozsáhlý rozvoj městské části je škola stále v sevření lesa. Ani stavba tramvajové trati v letech 2022–2023 na tom nic nemění. Zadní komplex budov představuje tzv. anglickou školu, Prague British International School – Libuš campus.

milovní trávy,
a podle písní, daly na světlo
Z prava keštilce školy
Louisek pro každou ženu a jejího
sboru žen se strany N. L. D. v. p. nauček,
matiči se vřelou na pod hůlka. Také
keštilce pěstal ve ml. Lunce (pro vysvětlou!)
dívčím kam školy Aut. Světlákem.)
Kučovním pakajeno dle 2. května 1965
Do školy sluky se vřelí odb. učitelé:
Jaroslava Něk
Karel Jek
Klavír Linaer

Šily omča vřelí kloucí ut. sboru pře-
teli minalou dobu ke správě a poslali se
oběti praistické sběvčosti. In v listopadu
1941 kvořilo pádu nebecepci perskuce,
když se na vachocce a chořbach objevi
nápís „Hitler plodí“. Louisek se na to
přičlo, ať kedyž lo vřelý děti, kvařil do
keštilce na přičatě mlstas aby naše škola
nebyle polno přičikim ovnyneou napo-
dva keštilce sb. poudlo také plus dřívový
k říděním uč. ob. školy. Uč. vysvětlouval,

90 let základní školy v Libuši

Bývalí žáci, učitelé i ředitelé, kteří navštěvovali a působili na libušské škole již od 30. let [tedy jen několik let po jejím otevření], zavzpomínali na nejmilejší zážitky spojené se svojí školní docházkou. Odpovídali na tyto otázky:

- 1] *Jaká je váš nejmilejší vzpomínka na školní docházku?*
- 2] *Co jste dělal/a po škole?*
- 3] *Co byste popřáli škole do budoucna?*

Věra Adámková žákyně 1962-1971

Devadesát let je hodno zastavení a připomenutí věcí minulých i ideí do budoucna. Škola byla vždy známkou kvalitní obce, města, protože byla důležitým parametrem rozvoje oblasti. Libuš je sice písemně připomínána už v roce 1321, ale na novodobou správní samostatnost si musela počkat do roku 1930, kdy se osamostatnila od Kunratic. Tehdejší představitelé obce si jistě uvědomovali důležitost školy pro prestiž i rozvoj, věnovali výstavbě velkou pozornost, protože v krátké době, prakticky dvou let, byla škola postavena a otevřena. Děti tak nemusely docházet do kunratické školy.

Z osobní zkušenosti mohu vzpomenout na 60. leta minulého století, kdy jsem školu navštěvovala. Každé vzpomínání je zatíženo osobním náhledem na osoby, události, ale také proto je zajímavé. Jistě nevzpomenou na všechny paní učitelky a pány učitele, kteří nás učili, ale dovoďte alespoň na ty, kteří provalili naši třídu buď na prvním stupni, nebo nás nejvíce ovlivnili na stupni druhém.

Legendou naší školy byla paní učitelka Zora Tichá, která po mnoho let učila první třídy. S odstupem let obdivuji její úhledný rukopis, protože v době, kdy nebyly mobilní telefony [i pevných linek do domácností bylo jako šafránu], nám téměř denně psala do sešitků vzkazy rodičům, naučila nás přes třicet dětí v první třídě číst, psát i počítat a v sobotu zapisovala do spořicích knížek vklady, protože v rámci finanční gramotnosti jsme pravidelně spořili malé částky [paní učitelka pochválila i za jednu korunu vkladu].

Od 2. do 5. třídy nás učila paní učitelka Marie Langová, trpělivá a zkušená učitelka. Pamatuji si na 3. třídu, kdy v zimních měsících k nám přišla na několik týdnů Magda [starší asi o 2–3 roky než my, z rodiny, která byla v Lunaparku], které vysvětlovala látku a po vyučování s ní zůstávala ve třídě, aby jí pomohla „dohnat“ látku z jiných škol.

V polovině 60. let přišly nové posily, paní učitelka Marta Hartová, která učila češtinu a která nás připravila i pro maturitní zkoušky. Větný rozbor, který jsem si vytáhla při maturitě, nás učila v 8. třídě. Chemii a biologii učila nová paní učitelka Marta Kořalková, která nám umožňovala prohlídky chemického kabinetu [byl v suterénu] a její upozornění, jak že máme být opatrní při styku s neznámou chemikálií, jsem si později několikrát připomněla. Další posilou byla paní učitelka Stanislava Valentová, která učila fyziku. Vzpomínám na poučky paní učitel-

ky Marie Tomšíčkové k německé gramatice, které se uplatnily na střední škole opakovaně. Nemohu nezpomenout na paní učitelku Boženu Nechvátalou, paní malou postavou, ale velkou znalostí dějepisu a schopností zvládnout pubertální osazenstvo školy.

V 60. letech vedli školu dva ředitelé, pan Jaroslav Kříž a pan Miloslav Lang. Pan ředitel Lang nás učil matematiku a vedl matematický seminář [příprava na přijímací zkoušky]. Učitel obvykle nezaujme žáka znalostmi, ale něčím jiným. Pamatuji si na jeden seminář, kdy jsme probírali geometrické výpočty a pan ředitel řekl: „Před lety bych kruhovou úseč i výseč spočítal z hlavy, dneska si to ráději napíšu, abych neudělal chybu.“ Pár slov a začala jsem si jej vážit, protože byl lidský a připustil, že se zapomíná.

Úspěšnost přijímacích řízení na střední školy je pro hodnocení základních škol důležitá. ZŠ Libuše měla vynikající pověst, žáci se většinou [v době, kdy se mohla podat jedna přihláška a žádné opravné přijímací řízení nebylo], dostávali na školy a učební obory [na některé učební obory se chodilo

s vyznamenáním], které si vybrali. O kvalitě výuky svědčí i můj osobní zážitek. Měli jsme spolužáka, který nás opustil po 7. třídě [tedy dvakrát propadl]. Potkala jsem se s ním ve frontě v obchodě asi v pololetí školního roku, povídali jsme o škole a na moji otázku, jak je učiliště těžké, mi odpověděl, že zvládá, nemá problém a má nejhorší známku 2. Skutečně se vyučil, byl považován za velmi dobrého řemeslníka, výuční obor neuvádím schválně, nemám od něj svolení k prozrazení jména.

Základní škola v Libuši je pro mne citlivým bodem, protože vzdělává naše děti, má být zárukou, že budou připraveny do života dobře a že obstojí ve velké konkurenci ve školách, učebních oborech a posléze i v práci. Přeji jí, aby děti do ní chodily rády, aby se těšily na nové poznatky, aby členové pedagogického sboru považovali za profesní úspěch učit na této škole a aby zřizovatel školy věnoval jejímu rozvoji maximum možného.

Je pro mne ctí udělit zástitu nad oslavami 90 let základní školy v Libuši.

Hana Klečáková učitelka 1968-2008

Obec Libuš od poloviny devatenáctého století předměstí Prahy, dnes městská část Prahy 4, byla známa chovem, zpracováním a prodejem drůbeže. Byla celkem bohatá, měla však jedinou vadu – neměla vlastní školu.

Od nejstarších dob navštěvovaly libušské děti školu v Kunraticích. Na počátku třicátých let minulého století, kdy došlo ke stovebnímu rozmachu obce, začali radní se starostou Tylingrem uvažovat o zřízení školy přímo v Libuši. Od rozhodnutí nebylo daleko k činu. Výstavba školy byla zahájena v září 1932 a již po jedenácti měsících slavnostně otevřena. Postavena byla na konci obce „by žáci mohli se v klidu učit“, jak praví zápis v kronice. Prvního září 1933 v pěti třídách začalo pravidelné vyučování. Škola sloužila i pro žáky z přilehlých obcí [Písnice, Břežany, Zlatníky a Cholupice]. S přibývajícími žáky však škola nestačila svou kapacitou a v roce 1983 se přistoupilo k dostavbě a v roce 1996 k nástavbě školy, aby zcela vyhověla požadavkům moderní výuky.

Škola – to krásné místo mého mládí, kde jsem začala chodit do první třídy a posléze životní úděl mého působení! Na této škole jsem začala učit v roce 1968. Tehdy jsem nastupovala s obavami, neboť jsem byla bývalá žačka a v té době zde působili mí bývalí učitelé. Ale obavy se rychle rozplynuly a dnes mohu říci, že to byla velmi šťastná léta. Díky svému dlouholetému působení jsem učila i děti bývalých žáků. Po celou dobu učitelské praxe jsem se snažila rozdávat lásku a radost ze školní práce. Nevím, zda se mi to dařilo, ale dodnes si pamatuji všechny žáky a raduji se z jejich úspěchů – neboť není jediného, který by v životě neuspěl a nenašel své místo. Ale i oni mi dali tolik radosti a lás-

ky a za to jim patří můj dík. Je velmi milé, když mě potkávají mí bývalí žáci a vypráví mi o sobě a svých dětech.

Libušská škola slaví tedy devadesát let! Jsem šťastná, že jsem se tohoto výročí oslav dožila. Chtěla bych poděkovat všem spolupracovníkům, věnovat tichou vzpomínku těm, kteří mezi námi už nejsou a škole popřát hodně úspěchů do budoucna. Budou to jistě roky naplněné prací, starostmi i radostmi.

A nezbyváá než popřát této škole, aby se rozvíjela v duchu nejlepších tradic a podle slov J. A. Komenského se stala „skutečnou dílnou lidskosti“.

Fotografie ze školního roku 1971–1972 páté třídy s paní učitelkou Hanou Klečákovou rozenou Čermákovou. Mezi žáky najdeme Petra Mráze, starostu MČ Praha-Libuš 2007–2010 [druhý zprava v horní řadě], nebo Jaroslava Melichara, místostarostu MČ Praha-Libuš od 2022 a dřívějšího zastupitele [druhý zprava v prostřední řadě].

Petr Mráz žák 1967–1976

do libušské školy jsem začal chodit od první třídy a naše třídní byla paní učitelka Zora Tichá. Ve 2.–4. třídě jsme měli paní učitelku Hanu Čermákovou dnes Klečákovou a od 5.–9. třídy paní učitelku Nechvátalovou.

Rádi s vrstevníky vzpomínáme na základní školu, protože v přírodě jsme žili celý rok. Škola byla už svojí polohou v lese a tak jsme celé mládí prožili v lese mezi Libuší a Písnicí. Když jsme přišli domů, dali jsme tam tašku nebo udělali úkoly a mizeli jsme automaticky do lesa a vraceli jsme se za tmy. Někdo měl povinnosti, takže jak kdo mohl. My jsme měli králíky, tak jsem musel pomáhat, tatínek s dědečkem mi dávali úkoly. Když jsme např. sekali seno, tak jsem měl ve škole povoleno, kdyby náhodou začalo pršet, že to mohu doběhnout domů sklopit. To bylo docela dobré. Párkrát se to opravdu stalo.

Když se učilo do pozdních hodin, chodili jsme domů takovým chodníčkem přes lesík. Bylo to dobrodružství. Prošlo se mlázím a tam byl

kopec a vzrostlý dub, dole tekla potůček a my se báli kolikrát, ale chodili jsme tudy a hráli si, kdo je větší hrdina. Některé písnické děti chodily lesem do školy, protože to bylo nejbližší. Nicméně, to byla doba, kdy se rodiče nemuseli bát nás pouštět samotné.

U školy bylo malé hřiště s doskočištěm, zahrada, kde se pěstovaly různé květiny a heřmánek a to vše se sušilo na půdě školy. Měli jsme šatny na chodbě, každý před svojí třídou, tam byly věšáky a lavičky a prostor na boty, takže na chodbě jsme se převlékali a celý den to tam viselo, nikdy se nikomu nic neztratilo. Chodili jsme na obědy, pod kuchyní se postavilo větší hřiště, kde jsme pak hráli míčové hry a pořádali tam školní akce. Pod jídelnou zase byly dílny. Když vypnul proud, nosili jsme ze studánky vodu do kuchyně. Byla to trochu jiná doba, když jsem začal chodit do školy, tak se učilo ještě v sobotu.

Myslím, že spousta dětí je o podobné zážitky dnes ošizeny, ale kdo ví, co bychom dělali jako žáci my, kdybychom měli počítače a současné technické pomůcky. Nejspíše bychom na tom byli dost podobně.

Jaroslav Melichar žák 1967–1976

Vážení přátelé! 90 let naší nejnvýznamnější školy, kterou je ZŠ [dříve ZDŠ] Meteorologická, je jistě důvod nejen k oslavě, ale i k zavzpomínání o zážitcích s ní spojených. V mém případě je jich tolik, že vybrat z nich je nelehké, vždy to vychází jako malá výšeč z velké mozaiky!

Do všech ale tato škola dala do vínku pocity klidu, bezpečí a stabilního, empatického prostředí, i když tomu doba ne vždy nahrávala. Uznání za to patří celému pedagogickému sboru, především tehdejšímu p. řediteli Miroslavu Langovi, jenž svým moudrým přístupem dával škole její ráz od poloviny 60 tých do poloviny 70 tých let, a ovšem i ostatním pedagogům, zvláště třídním. Pro můj ročník jimi byly pí. učitelky Zora Tichá, Hana Čermáková [pak Klečáková], na druhém stupni Božena Nechvátalová a pro paralelní třídu Taťána Forková.

Zde si dovolím se zastavit u paní Hany Klečákové, libušské rodačky a později i významné

místní političky. Rozdávala již od svého nástupu do školy nejen moudrost, ale zejména také radost, pohodu a vůbec milý, laskavý přístup. Chci jí za vše jako paní učitelce více generací místních žáků především poděkovat. Paní učitelko, děkujeme!

Uznání a pochvalu si v mých vzpomínkách zasluhují ovšem i ostatní pedagogové – jak zmíněné B. Nechvátalová [Děj.], T. Forková [HV, RJ], tak E. Lindnerová [Mat.], Morávková [ČJ], Valentová [pak Otradovcová, Fyz.], Jurčíková [Chem.], Faltová [ó ty dýmky.], Rambousková [TV], Radová, Glazarová, Mračková, Langová, Ungrová, Noulíková i páni učitelé Hampl [dlouhý krok], Rydlo [čibuk], Melichar, páter Rossenreuter [náb.] aj. Zapomenout nemůžeme ale i na zabezpečení, ať již poskytované ve školní družině [pí. Majerová], kuchyni [pí. Eimová], či ve formě školnické práce [p. Vlček – modrý plášť].

Děkujeme, zvládlí jste nám, jak jednotlivě, tak coby kolektiv dát prostor pro hezké dětství!

Lenka Nehillová žákyně 1996–2001

Připojuji se tímto k poděkování paní učitelce Klečákové, která učila mnoho let po mém tatínkovi i mě. Mé vzpomínky na 1. třídu, kdy nás měla, jsou především právě díky ní tuze pěkné. Její vlídný hlas [„má zlatá kuřátka“] a srdečný přístup k nám, ne vždy zrovna hodným dětem, jistě utkvěl ve všech, kdo ji známe.

V době druhé světové války byly třídy rozděleny na chlapce a dívky. Zde vidíme žačky s paní učitelkou Šípovou před vstupem do školy. V pozadí levé strany fotografie dohlédneme na dům čp. 155, dnes roh ulic Meteorologická a Mašovická .

Zdeňka Vrňatová žákyně 1938-1944

My jsme měli ve válce učitele bezvadný, všichni byli prima. Byl tady pan učitel Lindner až z Haný, jemný, vysoký, vysoce inteligentní, měl nás na češtinu. Kde se vzal v Praze nevím, jako dítě jsem se o to nezajímala, ale v kronice školy je jmenovaný společně s panem učitelem Dvořákem, který zas přišel z pohraničí. Pan učitel Dvořák nám vyprávěl, že Němci jim zapálili dům a střechu a že se plazili v pyžamu po zemi na nádraží, aby si zachránili holý život. To nám řekl v roce 1938, a když pak byli Němci v Praze, už raději neříkal nic...

Vzpomínám také na pana učitele Černého, který nás měl na tělocvik. Říkal nám sice „blbče“, když jsme něco vorali, ale byl bezvadný. Pan učitel Fejt byl z Modřan a učil nás zeměpis. Ve válečných letech měl na starosti sběr papíru a kostí.

Pana učitele Kříže jsme měli moc rádi, učil nás fyziku. Nebavilo nás to, ale kvůli němu jsme se jí učili a on nám pak říkal: „Vidíte, když se chce, všechno se dá naučit.“

Spolužačka Zdeňka Valešová ze Zlatník měla „básnické střevo“, jak se říká a na každého učitele složila básničku. Učitelé to našli a zasmáli se tomu všichni – mimo pana ředitele. Se Zděnkou Valešovou jsem se sešla po moc letech a říkám jí: „Pamatuješ si, když si skládala ty básničky?“ a ona: „ne“ a já povídám, „já jsem si dvě zapamatovala úplně přesně:

Jak nám o přestávce zvoní, pan učitel Fejt nás honí, proč mi nenosíte kosti, vždyť mě popouzíte k zlosti.

Pan učitel Lindner, krasavec tak zvaný, vždyť mi všichni víme, že on je jen z Haný. Třináctku má ve znaku, je ideál čtvrtáků.“

František Šťastný žák 1946–1954

Když jsem nastupoval, tak byl ředitelem p. Vaněček a potom ho nahradil Jaroslav Kříž. Naše paní učitelka byla Věra Faltová. Pamatuji si oblíbeného učitele dějepisu p. Kamelského. Škola sestávala jen z původní budovy, v přízemí byla 1. a 2., možná 3. třída, dole byl suterén s kotelnou a v patře byli třídy měšťanky. Ale my, co jsme byly v tom přízemí, když jsme otevřeli okno, tak jsme o přestávce vyskočili a byli jsme normálně na terénu.

A když se seběhlo dolů do údolí, tak tam bylo koupaliště. To koupaliště bylo vždycky po zimě – protože tenkrát ještě byly zimy takové, jak by měly vypadat – tak vždycky od sněhu to bylo plné a zmrzlé. Z jara to povolilo a byly tam kry. Často se stalo, že jsme vyskočili ven a jezdili na krách. Zůstala tam ale jedna spolužačka, to byla myslím Davidková, která tam byla v kožichu na té kře, na prostředku,... a co teď s ní?

Tak to bylo naše takové povyražení, že jsme chodili na koupaliště. Jenže přes léto to vyschlo.

Údolí pod školou bylo vůbec takové zimní středisko, všude se lyžovalo, protože stromy tam ještě nebyly a kopce byly holé. On je to kopec krátký, ale je to dost prudké, tak jsme tam chodili lyžovat, protože sníh tam poměrně vydržel.

Z botanického hlediska ta strana údolí směrem k dnešní Meteorologické je rovněž zajímavá, hojně se tu vyskytoval Koniklec. Dnes je to již super vzácná rostlina, ale tam ho bylo hodně, modrý, bílý, tmavočervený. Koniklec tam vydržel poměrně dlouho a k jeho vymizení přispěly pozdější stavební práce v okolí a změna přírodních podmínek.

František Mašek žák 1949–1957

Moje vzpomínka? S kamarádem Hráškem jsme hodně zlobili ve třídě, tak jsme seděli celý druhý stupeň v první lavici, aby nás měla paní učitelka Tomšičková na očích.

Božena Horáčková ředitelka 1990–1996

Na moje první místo, kde jsem dělala ředitelku, je mých milých vzpomínek víc...

Po konkurzu jsem byla nadšená s mým hodnocením konkurzní komisí, protože jsem měla konkurenci ve třech mladších učitelích a já jsem uspěla. Byla jsem plná plánů. Hlavní můj sen bylo vytvoření školy, kam budou chodit učitelé a děti rádi, protože na učitelích záleží, jaká škola je. Protože jsem „antiporadová“, zrušila jsem všechny zbytečné porady, kde se stejně řešily stále stejné problémy, učitelé byli nuceni zbytečně ve škole vysedávat a pak utíkat pro vlastní děti do školek a družin. Také jsem nikomu neorganizovala, kam půjde pro získávání nových zkušeností. A pak jsem žasla, jaké poznatky nosili do školy – předávali si je ve sborovně, ta se stala místností stálých diskusí a nikomu nevadilo, že se zdrží. Chodili se dívat do tříd kolegů, kteří byli na jiné škole pro nové zkušenosti a pomáhali si.

V té době byla nová metoda pro výuku matematiky. Paní učitelky si stěžovaly, že nelze učivo tak rychle, jak bylo stanoveno, prob-

rat. Napadlo mě pozvat autora této metody k nám, aby všem ukázal, jak tedy učivo probrat. On sám stanovil probrání třech příkladů za hodinu. Po hodině byl úplně zaražený, protože se mu podařilo vypracovat s dětmi jen 1/2 prvního příkladu.

Moje nejsilnější citové vzpomínky jsou z konání akademii v areálu před školou. Všechny schody byly plné diváků, balkony v bytech proti škole také a každé vystoupení dětí bylo odměněné bouřlivým potleskem. Na to nikdy nezapomenu. Byla jsem na paní učitelky moc pyšná, co dokázaly!

I když jsem byla ředitelkou i na další škole, na „moji“ první školu mám ty nejkrásnější vzpomínky.

Jaká bude škola za 90 let? Po několika desetiletích nahrazování učitelů notebooky se zase vrátí všichni do tříd školy, protože nahradit učitele, vztahy mezi dětmi a vyučování dělat na dálku, to nejde. Osobní vztah dětí i učitelů bude znovu vytvořený, před školou budou zase akademie a škola bude plná dětských prací. A já se zase budu z nebe dívat na „moji“ školu a budu se radovat, jak je to všechno krásné.

Na fotografii jsem těsně před konkurzem ještě s Alenkou v říši divů, které se všechny děti bály a chodily do budovy velkou oklikou. Jsou na ní nepedagogičtí zaměstnanci školy.

Zdeněk Bělecký ředitel 2006-2017

Na školní docházku žádnou nejmilejší vzpomínku nemám, určitě je to jeden důvodů, které později utvářely mou pedagogickou dráhu. V mládí jsem pracoval v jiném oboru, ale vedl jsem dětské oddíly a jezdil jsem s dětmi na tábory, což mě nakonec přivedlo k pedagogice a školství.

Dětem v Meteo bych chtěl popřát hlavně laskavé a důsledné učitele s nadhledem a s pochopením, dospělým přeji, aby si dokázali uchovat a sdílet hodnoty, které dávají škole smysl.

Filip Větrovský žák 1990-1999

Nejmilejší vzpomínka? Tělocvik a odpoledky na hodinách pana tělocvikáře a pozdějšího ředitele Ivana Tučka, jsou asi to nejsilnější. Výlety na kole po okolí, trojboj a florbalové utkání nás všechny hodně bavili. Jinak stará škola a první stupeň v krásném prostředí

obklopeném lesem, jsou také hezky vryty v mé paměti. Mimo to ještě zeměpis s paní učitelkou Hájkovou.

Po ZŠ jsem zvládl gympl a vysokou školu, takže asi dobrý základ a v současnosti mám radost s třemi dětmi a spoustu práce ve firmě. Škole přeji, ať si uchová kouzlo lokality a ať má šikovné žáky, které si váží učitelů a učitele, kteří jsou otevření novým věcem.

Rozhovory s kantory

Učitelé, kteří jsou služebně nejstarší, působí na ZŠ Meteo již od 90. let, což znamená, že učí již druhou generaci libušských dětí. Spolu se současnými žáky školy jsme jim položili několik otázek, které nám ochotně zodpověděli.

1) *Jak dlouho učíte a jak dlouho na této škole?*

2) *Co vás na Libuš přivedlo a pořád se vám tu líbí?*

3) *Změnila se nějak škola a žáci od dob, kdy jste nastoupil/a?*

4) *Na co byste se zeptal na našem místě?*

5) *Jak si myslíte, že bude škola vypadat za dalších 90 let?*

Jaroslav Turinek (Jarda)

1) Na škole učím od roku 1992.

2) Získal jsem byt na Praze 4. Na Libuši se mně líbí prostředí – příroda a rychlé spojení s centrem města.

3) Škola se hodně zlepšila po estetické stránce.

4) Zeptal bych se na úroveň školní jídelny. Odpověď by byla: skvěle vaří.

5) To si nedovedu představit, doufám, že bude výborně fungovat ke spokojenosti budoucích žáků i jejich rodičů.

Monika Exnerová

1) Ve škole působím od 1. 9. 1998 na pozici učitele na 2. stupni a posledních deset let jako zástupce ředitele.

2) Po mateřské dovolené jsem cítila, že nechci působit v místě bydliště a tato škola mě oslovila příjemným prostředím uprostřed zeleně.

3) Ano hodně. Když jsem nastoupila, nastalo období úbytku žáků. Zastavilo se to na počtu cca 300 žáků. Posledních dvanáct let počty opět narůstají. Opravilo se nádvoří školy, vyměnila se okna, zmizela socha „Alenky“ a během posledních let došlo k opravě elektroinstalace a WC po celé škole. Také se již opět o budovy s nikým nedělíme. Změnilo se i složení žáků, někdy mi připadá, že pracuji na mezinárodní škole.

4) Na co bych se zeptala? Jak se zde žákům líbí? Jestli je škola připraví na další profesní dráhu? Zda se zde cítí bezpečně? Jak vzpomínají na dobu, kdy do této školy chodili?

5) Za 90 let? Určitě dostane nový kabát. Bude mít lepší sportovní zázemí. Bude energeticky nezávislá. Stále do ní budou děti chodit rády a rády na ní vzpomínat. To bych jí moc přála.

Jindra Němečková

1] V pedagogickém procesu jsem 33 let. Po mateřské dovolené jsem nastoupila do této školy a nyní zde učím již 31. rok.

2] Na Libuš jsem se dostala zcela náhodou. Rodiče mně zde přenechali byt, do kterého se na stáří nechtěli stěhovat. Nebyl to můj výběr čtvrti, kde bych chtěla bydlet a žít. Jako mladé holce se mně tady vůbec nelíbilo, toužila jsem se přestěhovat blíž do centra Prahy. Začátky tady byly těžké. Nebyla zde žádná občanská vybavenost, člověk musel popojet autobusem, aby si mohl nakoupit potraviny. Libuš byla větší vesnice. Teprve s odstupem času oceňuji prostředí okolo obce – lesy, pole, louky. Člověk tady má k přírodě opravdu blízko. Vycházky po okolí jsou opravdu úžasné a člověk si v přírodě skvěle vyčistí hlavu, což je při mé profesi velice důležité.

3] Samozřejmě se vše změnilo. Budova školy zaznamenala změnu. Za mého působení se škola rozrostla o nástavbu, kterou zpočátku využíval druhý stupeň jako odborné učebny. Později se tyto prostory pronajímaly střední škole GAP, nyní opět patří naší škole. Bylo vybudováno hřiště, běžecká dráha a v atriu školy zázemí pro školní družinu.

Jitřenka Malíková

1] Celkem učím od roku 1980 s 3 letou přestávkou [narození syna]. Na škole jsem od roku 1998.

2] Na tuto školu jsem nastoupila po návratu do školství z mateřské. Nastoupily jsme společně s kolegyní z jiné školy na doporučení bývalého kolegy, který tady učil.

Změnili se žáci? To je otázka, na kterou je těžká odpověď, aby člověk někoho neurazil nebo se někoho nedotkl. Myslím si, že žáci se nemění, ale velice záleží na postoji rodičů k jejich výchově. Nemůžu říct, že dříve byli žáci hodnější, chytřejší, slušnější. To by nebylo objektivní. Vždy záleží na přístupu rodičů k dítěti, na nastavení pravidel učitel – žák – rodič. Jestliže všechny strany dodržují daná pravidla, pak problém nikde není.

4] Tak to je celkem jasné. Paní učitelko, když učíte tak dlouho, baví Vás to ještě vůbec? Pro mnohé to bude třeba překvapivá odpověď, někdo tomu asi vůbec nebude věřit. Já pořád učím ráda a nepřestalo mě to bavit.

5] To si vůbec neumím představit. Jen mě napadá: bude vůbec ještě koho vzdělávat? Když bude existovat lidstvo – budou potřeba vůbec školy? Nebudou se vědomosti lít do hlavy žákům trychtýřem nebo bude existovat chytrá krabička, která v sobě bude mít veškeré vědomosti? Nebude vzdělávání ve školách již naprosto zbytečné?

Jak budou vypadat školy za 90 let a jakou formou se žáci budou vzdělávat, to nechám na každém z vás, ať si každý svojí školu vyšní...

3] Změny jsou obrovské – vyměnila se spousta učitelů, vyměnilo se pět ředitelů, přibýlo dětí – což není až tak pozitivní, pakliže k tomu nejsou přizpůsobeny prostory, přibýlo žáků s OMJ – na jednu školu až moc, zlepšilo se vybavení učeben, společných prostor, WC.

4] Jaké má zřizovatel plány s „prostorem nikoho“ – nástavba ve 3. patře.

5] -

Práce žáků

Malá ochutnávka z představ a práce současných žáků a žákyň ZŠ Meteo k výročí školy a dnům otevřených dveří.

1) Jak si myslíte, že bude škola vypadat za dalších 90 let?

Max Mrvečka 5.A: Už nebude.

Matěj Kadlec 5.A: Já si myslím, že tady bude více budov, místo sešitů budou tablety. Místo družin budou nějaké kluby a že tady budou noví učitelé.

Ella Nandolo Kwesonsa 5.A: Bude to určitě nějaký obchoďák, ale kdyby nebyl, tak si myslím, že místo učebnic budou počítače a místo pera bude stylus. Nebo se zboží a bude z ní další škola.

David Lang 5.A: Myslím, že všechno bude více moderní. Třeba místo sešitů budou tablety a místo učitelů budou roboti s umělou inteligencí. Všechno bude více automatické, třeba dveře budou na senzor pohybu a škola se bude otevírat automaticky.

Lucie Balážová 5.A: Myslím si, že škola bude moderní, bude mít hodně nového vybavení, například: dotyková tabule, bufet, bazén, pohodlný gauč, místo učení dotykový tablet, kde bude to učení.

Eliška Svobodová 5.A: Budou místo učitelů roboti, kteří budou vařit, učit, uklízet a bude tady bazén, který bude mít světla a bude tady topení na elektriku a škola bude mít černou barvu a jídlo budou dávat do ruky, my jim dáme čip, oni pípnu a k obědu budou hamburgery. Budou dávat jídlo do pusy sami.

Josef Lehovec 5.A: Podle mě bude nové elektro vybavení, škola bude moderní. V každé třídě budou mít děti místo sešitů počítače. Vše bude dotykové a černé. V jídelně budou pracovat robůtci. Vše bude automatické. Ve třídě budou robotoví učitelé.

Marie Pekařová 5.A: Za 90 let si myslím, že místo učitelů budou roboti atd. Pokud ještě nebude zbořená, tak by byla za mě větší. Za 90 let už snad budou dobrá jídla a jídlo ti podá robot. V 1. třídě budou vypadat jako 20 ti letý, protože se zmaloujou. Ale stejně si myslím, že už nebude.

Alice Kadlecová 6.B: Já si myslím, že škola bude vypadat úplně stejně, jen možná přidaj další budovy a různé věci jako jiné nebo nové lavice, učebny atd... Asi i pár nového vybavení.

Jestli chceš, můžeš napsat do almanachu školy k 90. výročí svoji odpověď na otázku:

Jak myslíš, že bude škola vypadat za dalších 90 let?

budou tady jiní lidé,
bude moderní, možná už
ani nebude, v každé
třídě bude nádherná tabule
budou jezdící schody, otoč...

místo učitelů, kuchárek,
ukližeček budou roboti,
místo sešitů a učebnic
budou tablety, budou luxusní
toalety a toaletní papír, ~

jméno: Magdalena
příjmení: Krstálová
třída: 5.A

Za dalších devadesát let...

Mojmír Hackl 8.C: Říká se, že škola je základem života, ale nejenom to. Škola je takovou vstupní branou do života a světa vzdělání. Tou branou ze začátku procházíme každý den. Pak už o ní ztrácíme pojem a stává se samozřejmostí. Samozřejmostí, kterou bychom jako samozřejmě brát neměli. Je důležité si tento fakt uvědomit a zvýraznit ho.

Když dneska přijdete k naší krásné a požehnané škole, nevidíte jenom trochu betonu a plotu. Uvidíte nádhernou bránu s ozdobnými kovovými mřížkami propletenou šedavými květy a hezky otesanou a vymalovanou zeď. Člověk pak cítí tu osvětlu, která ho ozařuje a snoubí dovnitř. Projdete-li touto vstupní branou do života a světa poznání, naskytne se vám pohled na nádhernou, symetrickou, věděním plnou budovu a její nádvoříčko s četnými květináči osázených pestrobarevnou paletou květin.

A co socha? O ní se mluvilo, ale neobstála. Navíc monotónní šedá jsme si už užili dosti. Trochu života sem přinést jsme museli. Při odpoledních přestávkách je tady sice živo dost, ačkoliv mimo ně je tady ticho a pusto. I milovníci tiché krásy a života existují. Jediné co tyto milovníky je schopno vyrušit, je zvuk projíždějící tramvaje. Kdo by tady chtěl ještě chvíli zůstat a kochat se, může si všimnout venkovní učebny a s trochou štěstí i výuky v ní. Podívá-li se za učebnu, uvidí zadní stranu zdi, o které se již neříká, že vypadá jako z koncentračního tábora. Je-li někdo pln všech těch dojmů, může se posadit na jednu z laviček, zavřít oči a v tichosti meditovat v tichu dopoledne. Na zvuky provozu a tramvaje se dá snadno zvyknout.

Nezapomínejme ovšem, že jsme na studijní půdě, nikoliv v parku. Měli bychom jít dovnitř a něco se přiučit. Dveře do budovy se kupodivu nezměnily. Asi je jenom přelakovali a naolejovali panty. Holt ne vše se může komplexně změnit. To ale není případ nového systému registrace příchoďů jak žáků, tak učitelů. Na co karty

a čipy? Jenom stačilo šikovně umístit kamerku na snímání face ID a vše se automaticky zapisuje.

Znáte také ten problém, že ztratíte klíče od zámku na vaší skříňce a musíte fyzicky dojít ke školníkovi a poprosit ho, aby vzal štípací kleště a zbavil vás vašeho problému? Tento scénář je nyní prakticky ojedinelý s manuálně spustitelným face ID na skříňce. Pojdme si třeba udělat drobnou procházku po chodbách a plnit se dalšími dojmy jako žák první třídy. Ten pocit jistě některým z nás chybí. Podívejte se všichni na tu výzdobu.

Nejrůznější kreativní výrobky našich žáků, nástěnky s nadcházejícími akcemi, olympiádami a s užitečnými radami. Také jsou zde displeje usnadňující orientaci nováčkům a hostům. Mají i jiné důležité funkce. Potřebuje-li někdo na toaletu, překvapí ho přívětivý vzhled a funkčnost té blahofečené místnosti, pokud ji někdo nepoškodil. No, tyto problémy také takřka vymizely díky kamerovému systému, ale to víte, mládež. Ta se nemění. Sice na ni působí okolní nové vlivy, ovšem v jádru je stále stejná a někde to vtom jádru vždy bude.

Cítíte také tu vůni? Ano, školní bufet. Po dlouhých letech se ho nakonec podařilo zřídit. Učinený zázrak, vzájemná spolupráce a ochota. Podobá se sice více méně výdejnímu automatu, ale nevadí. Poslechněme si ještě zvonění, než půjdeme do některé z učeben a žákovský chorál se stále měnícím se textem ustane, aby zase za čtyřicet pět minut začal. Hmm, klavír. Stále takové pohlazení po srdci jako před lety. Pojdme se tedy podívat do některé z učeben.

Jedna z prvních věcí, které nás udeří do očí je nepřítomnost projektoru. Nač projektor, když máte plně digitální interaktivní tabuli? Také by někoho mohla zaskočit možná nepřítomnost vyučujícího v hodině. Učitel by neměl chybět při výuce. Pak by byla škola pouze poloviční branou

do života, pouhým nedokončeným portrétem sociálních dovedností a komunikace. I obsah školní aktovky se změnil. Všechny učebnice a pracovní sešity nahradil tablet, ve kterém je vše potřebné.

Výpisky do sešitu a testy je ale stále nutno psát ručně. Umět psát je stále potřeba. Také ve výuce přibyl nový segment: virtuální realita. Chcete-li se podívat na něco v životní velikosti a ve všech rozměrech nebo si udělat nějaké zábavné, interaktivní cvičení, je tato pomůcka velice užitečná.

Po takové výuce jednomu vyhládne, že? Naštěstí už je čas oběda. Je čas na kouzlo automatiky. Plně automatická kuchyně funguje rychle a spolehlivě. Přijdete k výdejnímu okénku, opět využijete funkci face ID a bude vám vydána vaše porce.

Básně...

Naše stará škola **Veronika Davidová, 7.C**

Naše stará škola
ve všední den volá!
Já tam chodím ráda
mám tam svého kamaráda.

Učení mi celkem jde
známky mám tak jedna, dvě.

Když se někdy nezadaří
přijde pět a nebo čtyři.
Do učení hned se dám
a nápravu udělám.

Škola to je pro mě hračka
já jsem přeci chytrá žačka.

Naše velká škola **Jiří Loukota, 7.C**

Za silnicí, za domy,
za tramvají pod stromy
stojí naše škola.
Vidět už je shora.

Tabule a křídly
to jsou naše třídy.
Čeština a matika
to je naše rutina.

Školní léta **Jakub Kopkan, 7.C**

Dnes před 90 lety
tam někde nad rozkvetlými
květ,
ve středu osetých polí
a v jednom malém údolí
tam se postavila nová škola
které zrovna začala nová
kapitola.

Období nebylo jednoduché
ale spíše polosuché,
které rozšíření nabízelo.
A tak roku 45
se škola vracela do krásy zpět.
Bylo taky potřeba,
protože v roce 66
v okolí přibýlo tisíce měst.

Až budete naobědvaní, jednoduše dáte nádobí a tácy do myčky, která odstraní zbytky, umyje nádobí a vrátí ho zpět do oběhu. Všimli jste si ještě, jak je vytřeno? Roboti jsou vskutku velice dobří na tuto práci. Pracují jenom během vyučování, aby nedošlo k případnému poškození. Tělocvik se pro změnu tolik nezměnil. Pouze přibýly nové cvičební pomůcky. Florbál a volejbal se hraje stále stejně. Tak jak si je nejspíše pamatujeme.

Když nad tím tak přemýšlím, je to vtipné, jak se všichni snažíme předpovědět to, co nás bude čekat a může nás to tak snadno minout. Málodky se trefíme správně s naší úvahou, ale co jiného nám zbývá než čekat a doufat.

Město rostlo jako z vody
jenže škola do nepohody.
Místa prostě nebylo dost
rozšíření potřebovalo přednost.
Čiže v roce 88
škola byla připojena k novým
kolosům.

Jenže máme rok 96
a kvítí nám začíná z omítky
kvést.
A tak v roce 2000
stav školy překročil hranice.
Ale čas plyne dál
a smutný čas pokračoval.

Ejhle, dívej, to je první potěcha
na škole je nová střecha.
Město se nadále rozšiřuje
ale další přístavba neexistuje.
Nakonec je to realita
naší škole došla kapacita.

Současnost roku 2023

Výuka Karate-Do na ZŠ Meteo

Základní škola Meteorologická je jednou z pilotních škol v ČR, kde se karate do vyučuje pravidelně v rámci výběrové aktivity 3. hodiny tělesné výchovy. Ve školním roce 2021/2022 cvičilo Karate-Do v rámci tělesné výchovy přibližně 50% žáků z 1.–9. ročníku. Tato aktivita dostala prostor jako jedna z alternativ v rámci 3. hodiny tělesné výchovy, kterou se snažíme navrátit k původní hodnotám kalokagathie [tělesné a duševní

rovnováže] a bojovat proti společenskému problému současnosti, čím je slabá kondice, nezáměr o pohyb a obezita dětí.

Výuku Karate-Do považujeme za atraktivní aktivitu, jejíž smysluplný koncept rozvíjí pozitivně osobnost žáka nejen po tělesné, ale i duševní stránce a slouží i jako prevence sociálně patologických jevů.

Dokumentace vzácné návštěvy Senseie Tetsuji Nakamury (7. dan), šéfinstruktora světové organizace IOGKF, jejíž Karate-Do se na škole cvičí. Návštěva proběhla v březnu 2019 jako poslední veřejná akce před epidemií COVID-19.

Ukázka z jídelního lístku

Pátek 12. 5. 2023 [11:30–14:00]

Polévka: kulajda

1. jídlo: vepřový guláš, těstoviny

2. jídlo: těstovinový salát s makrelou a vejcem

Nápoj: voda, čaj, mléko

*Jedna z pozvánek
na školní akci.*

Předškolní vzdělávání

Přípravná třída je mezistupněm mezi předškolním a základním vzděláváním, jejím hlavním smyslem je připravit děti na první třídu základní školy a předejít jejich případnému školnímu neúspěchu.

Ve školním roce 2022/2023 byly otevřeny dvě přípravné třídy.

Základní vzdělávání

Základní vzdělávání probíhá ve dvou vzdělávacích programech, Amos [1.–9. ročník] a Montessori [1.–5. ročník].

Žáci jsou vzděláváni dle školního vzdělávacího programu Škola pro každého dle principů „zvědavost, porozumění, radost, spolupráce, odpovědnost“.

Žákovská rada

Pravidelné schůzky se konají každých 14 dní ve středu o velké přestávce ve školním klubu. Na schůzku dochází ideálně oba zástupci z každé třídy, popř. zajistí předání informací z jiné třídy. Každá schůze má písemný zápis, který je k dispozici v aktualitách stránky webu Žákovské rady pro nahlédnutí širší veřejnosti.

Školní klub

V ZŠ Meteorologická vznikl školní klub pro žáky pátých tříd a druhého stupně, kteří již nemohou navštěvovat školní družinu. Žáci mohou využívat prostory klubovny, herny a třikrát v týdnu i knihovny se studovnou. Klub je v provozu od 11:40 do 16 hodin pod vedením lektora školního klubu Lukáše Holzäpfla a Vity Pontsir. Žáci zde mohou společně trávit čas a využít pestré nabídky stolních a deskových her, knih a časopisů.

V herně naleznou stolní tenis, stolní fotbal a šipky. Pravidelně se pořádají turnaje ve

stolních hrách, promítají se filmy a dokumenty v plánu jsou zahrnuty společné výlety, výtvarné workshopy, besedy aj.

Školská rada

Školská rada je orgánem zřízeným Městskou částí Praha-Libuš podle školského zákona. Složení školské rady pro školní rok 2022/2023: Zástupce zřizovatele: Radek Řezanka, Michal Korbel, Kateřina Černá. Zákonný zástupce: Vendula Šmídová, Martin Najman, Jana Kopkanová. Pedagog: Dana Augustýnová Novopacká, Kateřina Francová, Martin Mauer.

Rada rodičů

Každá třída má svého důvěrníka z řad zákonných zástupců, který je členem Rady rodičů. Rada rodičů se zpravidla setkává před třídními schůzkami s vedením školy a kooperuje s ním v rámci rozvoje školy.

Na Radě se probírají připravované projekty a informace v rámci celé školy, které pak členové Rady tlumočí ve svých třídách. Pokud má třída potřebu komunikovat s vedením školy prostřednictvím člena Rady rodičů ve věci nespokojenosti [stížnosti], děje se tak v individuální konzultaci po oslovení člena vedení.

Zaměstnanci školy

VEDENÍ ŠKOLY

ŘEDITEL ŠKOLY

Mgr. Jaroslav Kulik

ZÁSTUPCE ŘEDITELE

PRO I. ST. [STATUTÁRNÍ]

Mgr. Martin Mauer

ZÁSTUPCE ŘEDITELE

PRO II. ST. A KZZV

Mgr. Monika Exnerová

ZÁSTUPCE ŘEDITELE

PRO PŘEDŠKOLNÍ VZDĚLÁVÁNÍ,
ZÁJMOVOU ČINNOST

Ing. Bc. Barbora Hrušková

ZÁSTUPCE GARANT

VZDĚLÁVÁNÍ CIZINCŮ

Mgr. Kateřina Francová

VÝCHOVNÁ PORADKYNĚ

Mgr. Bohumila Janhubová Ehlenová

VEDOUCÍ ŠKOLNÍ JÍDELNY

Milan Beneš

PROVOZ ŠKOLY

EKONOMKA ŠKOLY

Ing. Michaela Halvová

REFERENTKA SPRÁVY

MAJETKU, PERSONALISTKA

Mgr. Linda Valentová

REFERENTKA PAM

Andrea Krejčová

ŠKOLNÍK

Pavel Juhos

RECEPČNÍ

Blanka Poulová,

Alena Neumannová

SPRÁVCE SÍTĚ

RNDr. Otto Veselý

ŠKOLNÍ PORADENSKÁ SLUŽBA

VÝCHOVNÝ PORADCE

Mgr. Bohumila Janhubová Ehlenová

PSYCHOLOG

Mgr. Lenka Zaliberová,

Bc. Ladislav Spálenka

METODIK PREVENCE

RIZIKOVÉHO CHOVÁNÍ

Mgr. Martina Exnerová

KOORDINÁTOR INKLUZE

Mgr. Helena Durchánková

GARANT VZDĚLÁVÁNÍ CIZINCŮ

Mgr. Kateřina Francová

ŠKOLNÍ DRUŽINA + ŠKOLNÍ KLUB

1.od.	Alice Mrzenová
2.od.	Tetiana Ischusuk
3.od.	Renata Hampelová
4.od.	Markéta Žáčková
5.od.	Blanka Zírnsáková
6.od.	Petra Lehovcová
7.od.	Mgr. Roman Hanzlík
8.od.	Eva Zímová
9.od.	Mgr. Ivana Hrušková, DiS
10.od.	Tereza Ševčíková
Klub	Lukáš Holzápfl

TŘÍDNÍ UČITELÉ

PT 1	Bc. Lenka Gruntová
PT 2	Bc. Eva Suková
1.A	Věra Piková
1.B	Mgr. Bohumila Janhubová Ehlenová
1.C	Mgr. Michaela Kulíková
1.D	Michaela Divoká
2.A	Mgr. Jindra Němečková
2.B	Mgr. Helena Durchánková
2.C	Bc. Lenka Durchánková, DiS.
3.A	Bc. Alena Babáková
3.B	Mgr. Dita Kotková
3.C	Mgr. Alice Selucká
4.A	Bc. Petra Múdrá
4.B	Mgr. Alena Dušková
4.C	Mgr. Soňa Štefanová
5.A	Mgr. Hana Rundová
5.B	Tomáš Škarda
5.C	Mgr. Petra Skálová
1.M+2.M	Mgr. Radana Konarská
4.M+5.M	Mgr. Željka Ljuboja
6.A	Mgr. Iveta Kopecká
6.B	Mgr. Klára Blahůtová Kavanová
6.C	Veronika Selucká
7.A	Mgr. Dana Novopacká Augustýnová
7.B	Bc. Linh Thuy Vuová
7.C	Mgr. Jan Splítek
8.A	Mgr. Stanislava Bíbová
8.B	Mgr. Stanislava Bíbová
8.C	Ing. Bc. Tomáš Červinka, MBA
9.A	Mgr. Martina Exnerová
9.B	Mgr. Roman Hanzlik
9.C	Mgr. Viktor Keller
KZZV	Mgr. Jitřenka Malíková

UČITELÉ [netřídní]

Ing. Jaroslav Turínek
Mgr. Kateřina Štěpánová
PhDr. Alexandros Charalambidis
Bc. Libor Hostaša
PaedDr. Emilia Furimská
PhDr. Mariana Narendra, Ph.D.
Mgr. Kateřina Francová

Mgr. Monika Slancová
Nhat Quang Le
Mgr. Darina Škvarová
Bc. Věra Šilingerová
Ing. Radka Chlubnová
Eva Zímová
Mgr. Zdena Baštová
Ilona Habešová
Bc. Volodymyra Ivanenko
Adam Kopecký
Vita Pontsir
RNDr. Otto Veselý
Kateřina Břejchová
Petra Lehovcová
Šárka Pavlatová

ASISTENTI PEDAGOGA

Květa Tesařová
Adriana Růžičková
Magdaléna Maříková
Alice Součková
Jana Kleckerová
Markéta Žáčková
Renata Hampelová
Mgr. Elzbieta Krejčí
Monika Bukovská
Eva Zímová
Huong Ho [Hanka]
Markéta Novotná
Lukáš Holzäpfl
Jana Michálková
Zuzana Vacková
Halyna Hrubá
Šárka Pouková
Viktoria Pontsir
Michaela Mostová
Kateřina Dušková
Veronika Selucká
Alena Nováková
Věra Nováková
Iveta Horová
Tetiana Ishchuk
Jiří Pulec
Mgr. Ivana Hrušková, DiS

Spolek přátel ZŠ Meteo

Cílem Spolku přátel ZŠ Meteo, z.s. je podpora a propagace činnosti základní školy. Spolek přispívá zejména dobrovolnou pomocí a materiálními či finančními prostředky k realizaci školních a mimoškolních akcí a aktivit. Posláním Spolku je rovněž seznamovat vedení školy s náměty a připomínkami rodičů a dětí, aby chod školy vedl k co největší oboustranné spokojenosti. Činnost spolku můžete sledovat na www.facebook.com/spolekzsmeteo, kde upozorňujeme nejen na naše akce, ale odkazujeme a sdílíme stránky i jiných zajímavých spolků a organizací.

Pořádané a podpořené projekty 2022–2023

Jablkobraní, Halloween, Soutěž Dýňáků, Čarodějnice, Den dětí, Mikuláš, Sběr papíru, Kolik lásky se vejde do krabice?

Pochvaly a ocenění dětí

Podpora žáků, kteří reprezentují naši školu v soutěžích na jiných akcích [Libušské veršování, Vánoční nota, Vánoční soutěž ve šplhu]. Motivaci pro děti, drobné dárky a odměny i za různé vědomostní soutěže, olympiády a sportovní olympiády.

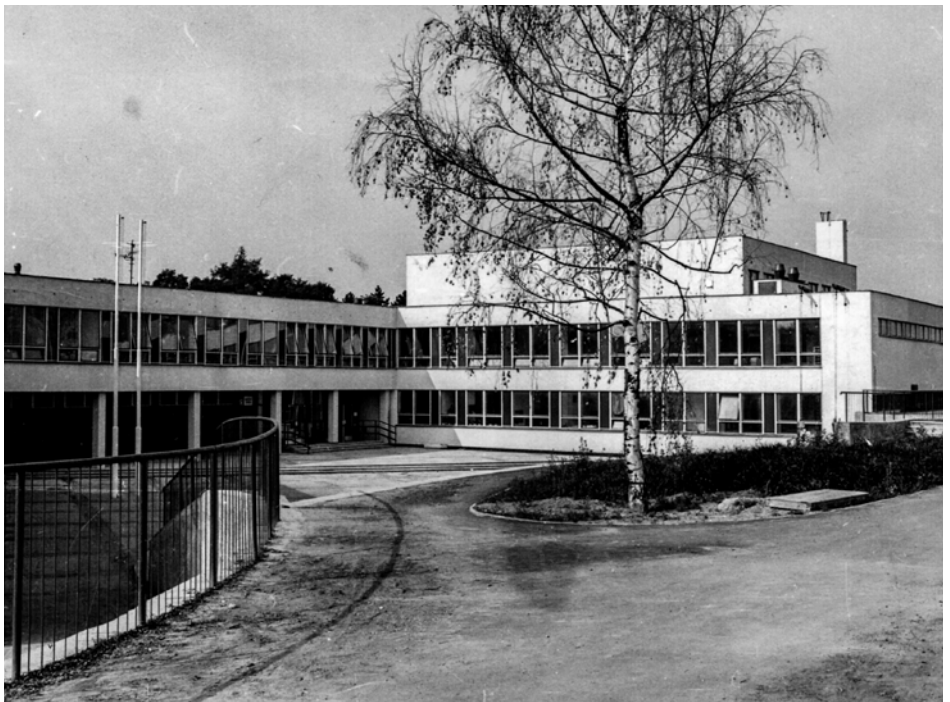
Jiná podpora školy

Úhrada netradičního výtvarného materiálu a jiného spotřebního materiálu pro děti [využití ve výuce i ve školní družině].

Podpořit Spolek můžete nejen finančně, hledáme neustále pomocné ruce, akcí dost, práce dost, rukou málo. Pokud nám chcete pomoci, prosím napište na spolekzsmeteo@seznam.cz, budeme se těšit na spolupráci.

Na strmých stránkách u školy se před jejich zalesněním sáňkovalo. Fotografie datována k 15. lednu 1942.

Almanach k oslavám 90 let – od založení školy ve dnech 9.-13. května 2023

Autoři: Žáci a učitelé ZŠ Meteorologická

Vydavatel: MČ Praha-Libuš, Libušská 35, 142 00 Praha 4 – Libuš,
tel. 261 711 380, 244 471 884, e-mail: mc.libus@praha-libus.cz.

Registrováno na MK ČR reg. č. MK ČR E 12406.

Rok vydání: 2023 | **Grafická úprava:** Petr Janovec | **Tisk:** dot.DesignStudio, spol. s r. o.

Autor obálky: Hana Saito 7.C | **Editor:** Matěj Kadlec | **Náklad:** 750 kusů

